

Boura staré a staví nové

Pozdrav:

Milí přátelé, vítám Vás slovy apoštolskými:

„Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen“

Introit: (Žalm 116, 1-4)

1 Hospodina miluji; on slyší můj hlas, moje prosby,

2 sklonil ke mně ucho. Po všechny své dny chci k němu volat.

3 Ovinuly mě provazy smrti, přepadly mě úzkosti podsvětí; nacházím jen soužení a strasti.

4 Vzývám však Hospodinovo jméno: Hospodine, prosím, zachraň mi život!

Píseň: EZ 221 - Když ráno slunce vzhází

Modlitba:

Pane náš, naše kroky nás opět vedou k Tobě, k Bohu, který odpouští a je laskavý. Vracíme se opět do kostelu a chrámu, abychom Tě vroucně chválili. Radujeme se, divíme i ptáme se, proč to všechno muselo tak být. A často jsme skleslí a smutní, protože nedovedeme z této události pro sebe brát plnými hrstmi. Nedůvěřujeme a zároveň pochybujeme... jako tví učedníci. O jedno tě, Pane, prosíme, postav nás na nohy, vrať nám pohyb, abychom jen neseděli, ale hledali tě na cestách, mezi lidmi, v pomoci, v odpuštění a lásce – přijď k nám a daruj nám pokoj a moudrost. Pane buď skrze svého Ducha s námi, odhaluj nám ve Tvém slově tajemství, kterému nerozumíme, abychom mohli být spolu v jenom společenství u jednoho stolu. Amen

I. Čtení: (1P 1, 17-23)

Milí bratři a milé sestry v Pánu Ježíši Kristu, vyslechněte si slova z Písma Svatého, jak je nacházíme zapsaná v 1. listě Petra 1 kapitole, od 17-23 verš.

17 Jestliže ‚vzýváte jako Otce‘ toho, kdo nestranně soudí každého podle jeho činů, v bázni před ním žijte dny svého pozemského života.

18 Víte přece, že jste z prázdnoty svého způsobu života, jak jste jej přejali od otců, nebyli vykoupeni pomíjitelnými věcmi, stříbrem nebo zlatem,

19 nýbrž převzácnou krví Kristovou. On jako beránek bez vady a bez poskvrny

20 byl k tomu předem vyhlédnut před stvořením světa a přišel kvůli vám na konci časů.

21 Skrze něho věříte v Boha, který ho vzkřísil z mrtvých a dal mu slávu, takže se vaše víra i naděje upíná k Bohu.

22 Když jste nyní v poslušnosti přijali pravdu a tak očistili své duše k nepředstírané bratrské lásce, z upřímného srdce vytrvale se navzájem milujte.

23 Vždyť jste se znovu narodili, nikoli z pomíjitelného semene, nýbrž z nepomíjitelného, skrze živé a věčné slovo Boží.

Píseň: EZD 618 - Modré nebe, slunce zář

Kázání: (Lk 24,13-35)

Slova Písma svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, jsou zapsaná v evangeliu podle Lukáše ve 24 kap., od 13-35 verš. Tam čteme:

13 Téhož dne se dva z nich ubírali do vsi jménem Emaus, která je od Jeruzaléma vzdálena asi tři hodiny cesty, 14 a rozmlouvali spolu o tom všem, co se událo.

15 A jak to v řeči probírali, připojil se k nim sám Ježíš a šel s nimi.

16 Ale něco jako by bránilo jejich očím, aby ho poznali.

17 Řekl jim: „O čem to spolu cestou rozmlouváte?“ Oni zůstali stát plni zármutku.

18 Jeden z nich, jménem Kleofáš, mu odpověděl: „Ty jsi asi jediný z Jeruzaléma, kdo neví, co se tam v těchto dnech stalo!“

19 On se jich zeptal: „A co to bylo?“ Oni mu odpověděli: „Jak Ježíše Nazaretského, který byl prorok mocný slovem i skutkem před Bohem i přede vším lidem,

20 naši velekněží a členové rady vydali, aby byl odsouzen na smrt, a ukřižovali ho.

21 A my jsme doufali, že on je ten, který má vykoupit Izrael. Ale už je to dnes třetí den, co se to stalo.

22 Ovšem některé z našich žen nás ohromily: Byly totiž zrána u hrobu

23 a nenalezly jeho tělo; přišly a vyprávěly, že měly i vidění andělů, kteří říkali, že je živ.

24 Někteří z nás pak odešli k hrobu a shledali, že je to tak, jak ženy vypravovaly, jeho však neviděli.“

25 A on jim řekl: „Jak jste nechápaví! To je vám tak těžké uvěřit všemu, co mluvili proroci!“

26 Což neměl Mesiáš to vše vytrpět a tak vejít do své slávy?“

27 Potom začal od Mojžíše a všech proroků a vykládal jim to, co se na něho vztahovalo ve všech částech Písma.

28 Když už byli blízko vesnice, do které šli, on jako by chtěl jít dál.

29 Oni však ho začali přemlouvat: „Zůstaň s námi, vždyť už je k večeru a den se schyluje.“ Vešel tedy a zůstal s nimi.

30 Když byl spolu s nimi u stolu, vzal chléb, vzdal díky, lámal a rozdával jim.

31 Tu se jim otevřely oči a poznali ho; ale on zmizel jejich zrakům.

32 Řekli si spolu: „Což nám srdce nehořelo, když s námi na cestě mluvil a otvíral nám Písma?“

33 A v tu hodinu vstali a vrátili se do Jeruzaléma; našli jedenáct učedníků a jejich druhy pohromadě.

34 Ti jim řekli: „Pán byl opravdu vzkříšen a zjevil se Šimonovi.“

35 Oni pak vypravovali, co se jim stalo na cestě a jak se jim dal poznat, když lámal chléb.

Milí přátelé, sestry a bratři v Kristu,

všichni evangelisti, jak Matouš, Lukáš, Marek a Jan se snaží vystihnout povelikonoční náladu všech, co patřili k Ježíši. Učedníci jsou skleslí, zmatení, ale v tom všem se učí rozpoznávat Kristovo navštívení. Vnitřně jsou rozleptáváni pochybnostmi, protože **hořká prohra je jedem**, který pomalu paralyzuje Kristovy učedníky. Uzavírají se v sobě a ve svých domech. Neví, ani jen netuší, co bude dál.

Jedni nemohoucně sedí, neschopni činu, druzí nevydrží čekání a chodí z místa na místo. Je zvláštní, jak na zvěstování o vzkříšení Páně učedníci vůbec nereagují. Je to pro ně natolik neuvěřitelné? Po té hrůze, kterou zažili a okusili, je tady malinká jiskra, že by Ježíš přece mohl opět žít?

Zjevil se ženám, zjevil se svým učedníkům, ale co ostatní? Za nedlouho Ježíše potkají dva z nich, kteří jdou do města Emauz. Vyrazí na cestu, možná aby přišli na jiné myšlenky, možná aby ochutnali z emauzských podzemních pramenů. A na cestě **za osvěžením potkají svého mistra** a vrací se pak zpět oznámit to samé svým kamarádům. Ježíš žije ... ale ostatní ... stále nic.

Jen na malou chvíli se setkají dva světy – **svět smutku a svět radosti**. Do smuteční nálady učedníků, občas zvenčí pronikne zvolání těch, kteří se už setkali se vzkříšeným Pánem. Je tady radost z hostiny hodu velikonočního! Jenže učedníci jsou uzavřeni do svého domu smutku a lítosti.

Jaký je teda rozdíl mezi Ježíšem pozemským a Ježíšem zmrtvýchvstalým? Proč jej pozná Marie, proč jen ti dva, co jdou do Emauz a ne ostatní?

Protože bratři a sestry, že k **jeho poznání nestačí mít jen otevřené oči. Je třeba, aby se On sám dal poznat**. Kristus vzkříšený je jiný, než ten potulný galilejský muž. Potkáváme jej na neobyčejných místech, ale i v situacích hluboce symbolických – při bohoslužbách a při společné večeři.

Dnešní příběh z Lukášova evangelia říká, že se dvěma učedníkům zjevil v jiné podobě. Taková jinakost může zmást, ale může i najednou otevřít jiné obzory. Tam, kde jsme pozemského Ježíše nepotkali – v jeho **zápase, strádání a utrpení**, mohu ho potkat v jiné podobě, jako **vítězného, odpouštějícího a posilujícího**.

Proč se dává zpočátku poznat jen někomu, nevíme. Skutečností je, že se s ním setkají nejdříve ti, kteří jsou v **nějakém pohybu**. Ti, kteří někam směřují, hledají, zkoumají. Marie jde k hrobu, ačkoliv jí je jasné, že je zavalený. Ti dva na cestě do Emauz, co jdou pryč. Opustí Jeruzalém a s ním i atmosféru, která městu vládne. Ti kdo jsou v pohybu, **podávají svědectví**. Učednická víra je postavena na osobním svědectví, které říká: „Poznal jsem Ježíše tak, že jsme se potkali. A přinesl mi jiný pohled, totiž naději a milost pro mne. Věříš tomu?“

Následně se zjevil jedenácti, když byli u stolu. Společný stůl **odhaluje Kristovu identitu**. Mistr je pokárá za nevěru a tvrdost srdce. Zvláštní, vždyť stejnými slovy káral Ježíš dříve farizeje – lidi vysokých mravních kvalit, lidi zbožné a přesto spoutané, svázané náboženskými povinnostmi. Tvrdost srdce tu nemá podobu necitlivosti, vždyť učedníci pláčou. **Tvrdost srdce je uzavřeností před Bohem**.

Možná se bojíme nebo ani nechceme přejít z hostiny velkého pátku do vedlejší místnosti, kde se zpívá a raduje. Možná je nám dobře, tam kde jsme. Stačí nám ten stereotyp události, v kterém žijeme. Velikonoční svátky a radost nás možná minula. Nebyli jsme tam, nechápeme, nikdo se nám nezjevil. Jenže pokud se minula i s některými z nás, je tu **stále možnost vyrazit někam a nechat se oslovit** – mít otevřené oči a především srdce. Držet se společenství, držet se společného stolu. Tam Kristus přichází doprostřed se slovy – pokoj vám.

Ježíš má tedy dvě podoby – **ukřižovaný a vzkříšený**. Jsou dvě hostiny – **smuteční a svatební**. Je **Velký pátek a je i neděle vzkříšení**.

Je člověk, který zůstane u Velkého pátku, protože až dodnes čeká na nějaké zjevení, aby uvěřil. Dodnes platí, že dni **po Velikonocích jsou křížovatkou**, kde se setkává a zároveň rozděluje víra s nevírou.

Ježíše pozemského může sledovat každý, ale Ježíše vzkříšeného jen ten, komu se dá poznat. Setkání s Kristem tedy není nedostatkovým zbožím, setkání se Vzkříšeným není limitovanou edicí. Přichází nečekaně, přichází v pravý čas – na cestě za životem, ve sdílení a vzájemnosti.

Setkání se Vzkříšeným Pánem od základu vše mění. **Boura staré a stáví nové**. První křesťané zažívají něco, co pojmenují jako **znovuzrození**. Druhý život, druhá šance – ze zatvrdlého žáka se stane zvěstovatel dobrých zpráv. Ti kdo před chvílí ze strachu seděli a mlčeli, vypovídají znova a znova novými jazyky o naději. Sami o sobě jsme nedůvěřiví, slabí žáci. Z Boží milosti můžeme být posly naděje, záchrany, vysvobození a to pro Kristovo vítězství.

Dnešní evangelium dává zásadní námět k zamyšlení nejen pro cestu do Emauz, ale i pro putováním opačným směrem: z Emauz zpět do Jeruzaléma. V tomto městě Jeruzalémě byl Ježíš ukřižován a apoštolové se strachy rozprchli, tělo bylo položeno do hrobu, zbožné ženy si poplakaly, Josef z Arimatie zaplatil pohřeb. Tím byla celá historie ukončena.

Pak se ale přidal **jeden pocestný ke zkormouceným učedníkům**, co šli do Emauz a celou historii jim vyložil v novém světle. A oni dva učedníci také uvěřili, takže kde je problém?

Problém je ve způsobu, kterým je tato evangelijní zvěst o cestě do Emauz popsána. Autor evangelia Lukáš si dává strašně záležet na tom, aby v jeho vyprávění **Ježíš nebyl vidět**. Nejprve s nimi jde jako neznámý poutník a nechá si všechno povykládat; pak jim otevře Písmo a vysvětlí jeho smysl vzhledem k Mesiáši, jako nějaký rabín; nakonec láme chleba, jako hostitel a v okamžiku v němž při lámání vystoupí, jako Spasitel, pak jim zmizí.

Apoštolové jej sice poznají, ale nemohou jej zadržet a jen vzpomínají: *"Což nám srdce nehořelo, když s námi na cestě mluvil a otvíral nám Písma?"* (Lk 24,32).

Ježíše není možno nějak zadržet, udržet si pro sebe – to pak máme v hrsti ideu, která se vymyká zvěstování Krista. Jenže my máme své tradice, nauky, zvyky, příkázání. A občas je to s nimi nuda. Ale je takový Pán Bůh opravdu? Nudný, dokola opakující stejné fráze? Jistěže ne!

Ale co tedy dělá církve nudnou? Nudná je, když jej chybí typ učedníků, kteří by se zvedli a něco dělali, někam šli zvěstovat, něco ve svém životě obětovali – čas, energii, rozhovory, nebo finance.

Cesta učedníků pro mne představuje novodobou metaforu náboženského pohybu: něco se děje ne v centru církve, ne ve středu náboženské elity, ale na **periferii našeho zájmu**. Tam se dá vnímat projev Božího života v nových a pro nás nezvyklých formách. Proto jsou tato zjevení podávána různými způsoby, abychom i my v dnešní době se probrali ze spánku. Pak poznáme zázrak nového života a budeme jej schopni zvěstovat novým a neotřelým jazykem, plným údivu a nadšení. Amen

Píseň: EZD 684 - Učiň mne, Pane, nástrojem

Ohlášky:

- narozeniny tento týden - sestra Rút Jelínková, Jan Marek a Petra Blažková
- bohoslužby příští neděli v 9:30 za přísných hygienických podmínek
- v úterý v 17h se uskuteční Biblická hodina, tady v kostele
- další pravidelný program zatím nebude, začneme až v červnu
- Noc kostelu se přesunula z 5. června na 12 června, na varhany nám bude hrát klasiku Ondřej Krejča
- 13. června (sobota) se na faře sejde fyzicky mládež, bude se grilovat
- sbírka je určená na potřeby našeho sboru, následně probíhá archová sbírka, která má pokryt náklady sbírek, které jsme museli odvést – tj. Jeronýmova Jednota, HDL a Sbírka na syrské a libanonské děti
- Den matek

Přímluvná modlitba:

Pane náš, v našich modlitbách myslíme a modlíme se:

- za skleslé, nemohoucí, nemocné; dávej jim odvahu žít a bojovat s každodenními starostmi
- za psychicky nemocné, co jsou v depresi, v úzkosti, každý kdo má zastřen život jakoukoliv nemocí;
- za hledající, pobíhající, co chtějí vše stihnout a základní jim uniká; dávej jim moudrost v rozhodování
- za ty co nechtějí, nedovedou, neumí sloužit; dávej jim poznat jejich výjimečnost
- za ty co jsou ve zkouškách, pokušeních a nesnázích;
- za opovrhující přáteli ve víře, co si hledají jiné cesty než společné; dávej jim poznat odpouštění a milost
- za vztah k přírodě, ke tvému Stvoření, o kterém jsi řekl, že v něm přebýváš, ať tvé stvoření neničíme, ale pomáháme mu – vždyť i svůj prostor k životu tak udržujeme; dávej nám poznat, jak chránit přírodu.
- dej nám všem poznat, co v Tobě máme, a jak vzácný si pro nás.

Ve Tvém jménu prosíme a společně voláme...

Otče náš, který jsi v nebesích, posvěť se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Píseň: Svítá 401 – Zůstaň s námi

Posláni: (1Kor 10, 13)

Nepotkala vás zkouška nad lidské síly. Bůh je věrný: nedopustí, abyste byli podrobeni zkoušce, kterou byste nemohli vydržet, nýbrž se zkouškou vám připraví i východisko a dá vám sílu, abyste mohli obstát.

Požehnání:

Požehnan buď Hospodin, tvůj Bůh, který si tě oblíbil, neopustil tě, nezapomněl na tebe. Zjedná pro všechny právo a spravedlnost. Proto se nebojte: Bůh je s vámi, abych vás zachoval. Jeho milosrdenství je věčné. Amen

Píseň: EZ 488 - Milost Pána našeho